

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
Председник
Г. Александар Вучић

Поштовани Председниче,

Обраћамо Вам се поводом решавања проблема напуштених животиња у вези чега сте говорили на гостовању у зајечарском и борском округу, о чему се појавио снимак на друштвеним мрежама 20 фебруара 2026. године. Желели бисмо да Вас упознамо са чињеницама са којима вероватно нисте упознати.

Проблем напуштених животиња у нашој земљи је дугогодишњим запуштањем и/или делимичним решавањем од стране надлежних институција ескалирао и не може се решити „преко ноћи“ или једнократним предузимањем половичних решења, али се свакако може решити прилично брзо предузимањем одређених мера и спровођењем одређених активности доследно, синхронизовано и континуирано. Пре свега, спровођењем Закона о добробити животиња који се не спроводи у кључним сегментима решавања овог проблема - а то је понашање човека, последица чега су напуштени пси.

Кључ решења проблема напуштених животиња је у одговорном власништву и увођењу нелегалних одгајивачница у легалне токове, значи у заустављању прилива нових паса. Нелегалне одгајивачнице су оне које су регистроване само у Кинолошком савезу Србије, али не и у Управи за ветерину Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, због чега њихов рад не подлеже контроли и поштовању Правилника о условима које морају да испуњавају одгајивачнице за животиње. Посебан проблем чине ловачки пси којих у мањим срединама има масовно напуштених. Ово у пракси значи да се одређеним мерама стимулише одговорно власништво, да се свако неодговорно понашање власника (и грађана уопште), које није у складу са законом санкционише, а нарочито да се заустави огромна продукција паса у нелегалним одгајивачницама, тако што ће се исте увести у легалне токове, као и да се заустави „случајно“ размножавање власничких паса. Замислимо само колики је то прилив уколико би свака од нерегистрованих одгајивачница избацила само једног пса годишње (а има их преко 4500 и не зна се колико тачно продукују) и сваки неодговорни власник коме су се „десили“ штенци избацио само једно, а не кутију пуну штенаца како се иначе дешава.

Од доношења Закона о добробити животиња, 2009. године, удружења за заштиту животиња су се небројено пута обраћала надлежним институцијама са предлогом решења указујући на бројне пропусте који доводе до патње животиња (и људи). Одговора није било. Надамо се да ће овог пута бити другачије и да ће надлежно Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде и надлежна Управа за ветерину са припадајућом Републичком ветеринарском инспекцијом почети да раде на решавању проблема напуштених животиња на прави начин и уз сарадњу са удружењима за заштиту животиња.

У наставку је приказ решавања проблема напуштених животиња

Решавање проблема напуштених животиња =

Прихватилиште +

Програм контроле и смањења популације напуштених животиња +
Одлука о држању животиња и кућних љубимаца (Одговорно власништво) +
Удомљавање +
Едукација

Прихватилиште

По Закону о ветеринарству, члан 46. и Закону о добробити животиња, члан 66, јединице локалне самоуправе које на својој територији имају напуштене животиње дужне су да оснују зоохигијенску службу и изграде прихватилиште за смештај напуштених и изгубљених животиња.

Прихватилиште би требало да буде капацитета до 200 паса или мање у зависности од територије коју обухвата јединица локалне самоуправе на којој се налази.

Прихватилишта великих капацитета (или регионална) нису у складу са законом, односно одредницама добробити јер се у таквим прихватилиштима добробит не може обезбедити.

+

У складу са чланом 54. Закона о добробити животиња Србије надлежни органи ЈЛС доносе и спроводе **Програм контроле и смањења популације напуштених паса и мачака** на својој територији. Програм је базиран на **CNR** систему, који је препоручен од стране Светске организације за заштиту здравља животиња/WOAH, наша земља је чланица ове организације. CNR систем значи да се чипована (на општину/град), стерилисана, вакцинисана, очишћена од паразита, прошла проверу степена социјализације - животиња враћа на првобитно станиште, односно локацију на којој живи. Ово омогућава успостављање здраве и стабилне популације паса и мачака на улици о којој брину старатељи, а која чува територију од доласка нових, нестерилисаних јединки.

+

Одговорно власништво – Надлежни органи ЈЛС инсистирају на поштовању одговорног власништва кроз спровођење **Одлуке о држању животиња и кућних љубимаца на својој територији**, у складу са чланом 54. и 55. Закона о добробити животиња Србије. Спровођењем Закона о добробити животиња и Закона о ветеринарству, као и пратећих правилника, од којих је нарочито важан Правилник о начину обележавања и регистрације паса и мачака, чију контролу спроводи Републичка ветеринарска инспекција, подржава се одговорно власништво. Власник је дужан да се понаша у складу са поменутом законском регулативом што надлежни инспектори контролишу. Одговорно власништво је превенција напуштања. Проблем напуштених животиња се не може решити без заустављања прилива нових, напуштених животиња. Зато је потребно да ЈЛС донесе меру која ће омогућити заустављање прилива, а то је мера стимулације одговорног власништва - бесплатна стерилизација власничких паса. Такође, потребно је и редовно спровођење санкционисања неодговорних власника за напуштање, занемаривање и злостављање, као и санкционисање и затварање нелегалних одгајивачница које су велики извор будућих напуштених животиња. Нелегалне одгајивачнице су својом бројношћу обориле цену расних паса па су они лако доступни и лако заменљиви. Неодговорни грађани их купују као играчке, модни детаљ

или украс за стан и лако их мењају кад им досаде или им се више не уклапају у окружење.

Приказ шемом:

Одговорно власништво = чиповање + вакцинација + стерилизација + нега/брига/ветеринарска нега о љубимцу до краја његовог живота

+

Удомљавање

Удомљење је најбоље решење за сваку напуштену животињу. У сарадњи са удружењима за заштиту животиња у прихватилиштима јединица локалних самоуправа се организује удомљавање.

+

Едукација

У сарадњи са општинама удружења за заштиту животиња организују трибине и предавања путем којих информишу и едукују јавност и запослене у надлежним институцијама – полиција, тужиоци и судије, о заштити животиња, одговорном власништву и поштовању законске регулативе. Ово не може без помоћи државе.

Као пример добре праксе, поменућемо Београд и Нови Сад.

За сва питања смо на располагању.

С поштовањем,

Вивера – љубав за животиње, Пожаревац, Милена Степић
Солидарно за животиње и природу, Београд, Александра Дудић
УЗЗЖ Пазовачке шапице, Нова Пазова, Славица Микић
Организација за права и заштиту животиња Добробит, Лебане, Горан Момчиловић
Друштво за заштиту животиња и природе Еколибријум, Панчево, Зора Коларски
Шапе Смедерева, Смедерево, Милан Теофиловић
Борске шапе, Бор, Ивана Милићевић
УЗЗЖ Шапе Бачке Паланке, Бачка Паланка, Бобана Радовановић
Слобода за животиње, Београд, Љиљана Гледић-Филиповић
УЗЗЖ Чарна, Ваљево, Марија Јовановић
Удружење за бригу и заштиту животиња Тимочке Крајине Аура, Неготин, Дацко
Алексић
Друштво за заштиту животиња Спаске, Краљево, Данијела Јовић
Нада за животиње – Риска, Београд, Миља Кривокућа
Европска иницијатива 17, Београд, Ивона Атанасијевић Стошић
Удружење за заштиту животиња и развој грађанске свести Феникс, Београд, Милица
Ранковић

Београд, 23.02.2026.